

วิธีตั้งจิตอธิษฐานพระของขวัณวัดปากน้ำ

ท่านจงโน้มใจของท่านให้หยุดอยู่ที่ศูนย์กลางกายตัว (ดังจะกล่าวในตอนหลัง) บูชาพระรัตนตรัย ซึ่งเป็นของศักดิ์สิทธิ์ สิ่งอื่นจะศักดิ์สิทธิ์ยิ่งกว่าไม่มีในโลก เสร็จแล้วให้หยิบเอาองค์พระของท่านมาพิจารณาให้จำได้ แล้วหลับตาน้อมมองค์พระไปตั้งไว้กลางตัวในกลางศูนย์กลางข้างใน แล้วให้บริกรรมภาวนาว่า “สัมมาอะระหัง” นี่ให้เห็นเหมือนกับเห็นด้วยนัยน์ตาจริงๆ นึกหนักขึ้นก็เห็นชัดแจ้งกับตาจริงๆ การเห็นนั้นไม่ใช่ตามนุษย์เห็น เป็นตากายทิพย์เห็น (กายที่เรานอนฝันออกไปนั่นแหละคือกายทิพย์)

เมื่อเห็นชัดแจ้งดังนั้น แล้วก็ต้องมองให้เห็นไว้เสมอในอิริยาบถทั้งสี่ เมื่อทำให้เห็นดังนี้ พระท่านก็จะโปรดเรา ต่อแต่นั้นท่านจะปาฏิหาริย์นิรมิตองค์ของท่านให้โตออกไปบ้าง เล็กบ้าง แล้วเปลี่ยนสีเป็นสีต่างๆ ขาวเป็นเงินยวงบ้าง เป็นสีทองคำบ้าง เป็นสีเหลืองบ้าง เป็นสีขาวสะอาดบ้าง เป็นสีแก้วมรกตบ้าง ขาวใสเหมือนเพชรบ้าง เหมือนกระจกส่องเงาหน้าบ้าง เมื่อเห็นได้ถึงขนาดนี้ แล้วอย่ายินดียินร้าย ทำให้ใจเฉยนิกว่านั้นเป็นปาฏิหาริย์ของพระท่าน ท่านโปรดเรา เราต้องเคารพระลึกถึงท่านเสมอ

เมื่อทำได้ดังนี้ชื่อว่า บูชาพระองค์ท่านด้วยคารวะอย่างยิ่ง ไม่มีการบูชาอื่นจะยิ่งไปกว่า ในขั้นนี้องค์พระท่านจะปาฏิหาริย์จนเต็มส่วนของท่าน เป็นแก้วมรกตทั้งองค์ งามไม่มีที่ติ ท่านจะประทับอยู่ที่ศูนย์กลางกายของเราตามเดิม แต่ประทับผืนพระพักตร์ออกตามกายของเรา ที่ศูนย์กลางกายมนุษย์

เมื่อเราเข้าถึงองค์พระดังนี้แล้ว ต้องการอะไรอาราธนาให้ท่านช่วย ต้องสำเร็จตามปรารถนา ต่างแต่ช้ากับเร็วเท่านั้น หรือทันใดนั้นก็ได้อีก

เมื่อเราหัดทำให้เข้าถึงองค์พระได้ชำนาญคล่องแคล่วดังนี้แล้ว ในเมื่อเราจะไปทางบกก็ดี ทางน้ำ ทางอากาศก็ดี หรือจะไปในที่ใดที่หนึ่งก็ดี หรือมีเหตุการณ์บังเกิดขึ้นโดยปัจจุบันก็ดี เราก็จะอาราธนาให้ท่านช่วยได้ทันทั่วทั้ง

ถ้าเรารับราชการขอทางราชการของข้าพเจ้า ขอให้ราบรื่นเรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจผู้หลักผู้ใหญ่

ถ้าเราค้าขาย ขอให้การค้าขายของข้าพเจ้าขอให้ซื้อขายคล่อง กำไรงาม

ถ้าเราทำนา ทำสวน ทำไร่ ทำกิจการใดๆ ขอให้การกระทำนี้ได้ผลเกินควรเกินค่า

ถ้าเราจะไปทางน้ำ ทางบก ขอให้ไปดีมาดี สวัสดิ์มีชัยทุกเมื่อเทอญฯ

นอกเหนือจากคำอธิบายที่ให้อยู่กับพระของขวัญแล้ว หลวงพ่อยังได้กล่าวถึงวิธีปฏิบัติ ตลอดทั้งวิธีอาราธนาพระของขวัญไว้ในที่อื่นอีกว่า

* บัดนี้ ท่านทั้งหลายบรรดาที่มารับของขวัญ สมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ วัดปากน้ำ ได้อุตสาหะพยายามด้วยความบากบั่นกรากกรำทรมาณร่างกายมาก็เพราะอยากจะได้ของขวัญ รู้ว่าของขวัญนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ เป็นมหัศจรรย์

เมื่อเราได้ของขวัญแล้ว ให้ตั้งใจแน่วแน่หยิบของขวัญนั้นด้วยมือของตน แก้อ่อนพระของขวัญออก หยิบด้วยมือของตน แล้วให้จำของขวัญนั้นแม่นยำ แน่นนอน ไม่พินเพื่อน ไม่หลงไหล จำได้แม่นยำดีแล้ว ให้น้อมเข้าไปในกลางตัว

หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจมูกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่กลางตัว กลางตัวนะ สะดือทะเลหลัง ขวาทะลุซ้าย สะดือทะเลหลังไปเส้นหนึ่งด้ายกลุ่ม ขวาทะลุซ้ายไปเส้นหนึ่งด้ายกลุ่ม ชึ่งติง ตรงกลางจดกันนั้น เรียกว่า กลางก๊ก อาราธนาพระไปตั้งอยู่กลางก๊กนั้น เราหันหน้าไปทางไหน พระหันหน้าไปทางนั้น

กลางก๊กนั้นแหละถูกกลางดวงธรรม ที่ทำให้กายมนุษย์ใสบริสุทธิ์เท่าฟองไข่แดงของไก่ ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้น **ดวงธรรมถ้าใสสะอาดอยู่ ชีวิตของเราจะรุ่งโรจน์โชตินาการ** ถ้าดวงธรรมชุบชืดเศร้าหมองอยู่ ชีวิตของเราจะไม่รุ่งโรจน์ ชุบชืดเศร้าหมองเหมือนกัน ภายหลังตั้งใจลงไปอีกชั้นหนึ่ง หญิงสอดใจไปทางช่องจมูกซ้าย ชายสอดใจไปทางช่องจมูกขวา เข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระของขวัญนั้น

พอถูกกลางองค์พระของขวัญก็ถูกพระพุทเจ้าบอสงไชยไม่ถ้วน แล้วให้ระลึกถึงพระพุทเจ้า โดยบาลีว่า สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ให้ช่วยประคองใจให้หยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น หยุดก็เขียว ใจหยุด เมื่อใจหยุดแล้วเราเอาใจของเราเข้ากลางของหยุดนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้า พอถูกส่วนเข้า เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็น หลับตาก็เห็น นิ่งก็เห็น นอนก็เห็น เดินก็เห็น นึกเป็นอะไรก็เห็นแจ่มเวลานั้น

เมื่อเห็นแจ่มแล้ว ใจหยุดนี้อยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้นแหละ เป็นมหากุศลจะทำบุญกุศลอย่างหนึ่งอย่างใดสู้ไม่ได้ สร้างวัดวาอารามอย่างหนึ่งอย่างใดสู้ใจหยุดนี้อยู่กับพระของขวัญนั้นจิตใจเดียวเท่านั้นแหละ ไม่ได้เสียเงินสักก็โกฏีกัลลาก็สู้ไม่ได้

เมื่อเราเอาใจของเราจดอยู่ที่พระของขวัญที่เห็นแจ่มนั้น เป็นมหากุศลเป็นสมาธิแล้ว ตายไม่ตกนรก อยู่กับพระของขวัญที่เห็นแจ่มนั้นแหละ ใจอยู่กลางของหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้าไปอย่าถอย ถวายตัวทีเดียว ไม่ถอยกลับกันตรงนี้ ถวายตัวไม่ถอยหนักเข้า พระนั้นจะโตได้ แปลงสีได้ เป็นพระแก้วใสเท่าๆ ตัวเรา หรือโตกว่าตัวเรา เราก็กเอาใจของเราไปหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้ว สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางก็ก แบบเดียวกันไปหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้วนั้น พอหยุดนี้อยู่กลางองค์พระแก้วแล้ว ก็ระลึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้วว่า สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ใจเราก็กหยุดตามเดิม หยุดก็เข้ากลางของหยุดไปตามเดิม กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง นิ่งพระแก้วนั้นก็ใสหนักขึ้น สะอาดหนักขึ้น โตหนักขึ้น จะไปไหนกับพระแก้วนั้นก็ได้อาราธนาพระแก้วไปนรก ๔๕๖ ขุมไปตรวจนรกดูได้ตลอด

เมื่อไปถึงสัตว์นรกแล้ว จะไปพูดไปถามกับสัตว์นรกอย่างหนึ่งอย่างใดกับสัตว์ได้ตามปรารถนา หรือจับมือจับแขนกับสัตว์นรคนั้น ไต่ถามก็ได้จับมือถือแขนก็ได้ตามใจชอบ ตามความปรารถนาเหมือนมนุษย์เรา

ถ้าจะไปดูพวกเปรต ตรวจดูพวกเปรตมี ๑๒ ตระกูล ไปพูดไปจากันได้ ถามบุพพกรรมที่กระทำดี กระทำร้าย อย่างหนึ่งอย่างใดได้ บ้านช่องอยู่ที่ไหนถามได้ จับมือถือแขนกันได้ พูดได้แบบเดียวกัน

ถ้าจะไปพวกอสูรกายก็แบบเดียวกัน จับมือถือแขนพูดกันได้ ไต่ถามกันได้ มีเวรกรรมอันใดกระทำให้ได้มาอยู่ในอบายภูมินี้ พูดรู้เรื่องกัน จับมือถือแขนกันตามใจชอบ

จะไปในพวกสัตว์เดรัจฉาน สัตว์เดรัจฉานนั้นมีกายข้างนอก ถ้ากายข้างในจะเป็นมนุษย์ละเอียดเท่าๆ นั้น ก็จับมือถือแขนพูดกันได้

จะไปหาพวกมนุษย์ตรวจดูพวกมนุษย์ว่ามีมากน้อยเท่าไรไปได้ตลอดหมด กายมนุษย์นั้นก็จับมือถือแขนกัน พุดได้ กายหยาบ กายละเอียดจับได้ทั้งนั้น

ถ้าจะไปในพวกเทวดามีก็ขึ้นไปได้หมด ฯลฯ มีมากน้อยเท่าไร จับมือถือแขนกันได้

ถ้าจะไปในพวกโลกพรหม ๑๖ ชั้น ไปจับมือถือแขนกันได้

ถ้าจะไปในรูปพรหม ๔ ชั้น มีมากน้อยเท่าไร จับมือถือแขนกันพุดได้

ถ้าจะไปหาในพระพุทธเจ้าในนิพพาน ก็เฝ้าในนิพพาน เฝ้าในพระพุทธเจ้า ไปถึงพระพุทธเจ้าแล้ว พุดอย่างหนึ่งอย่างใดกับพระพุทธเจ้าได้ จับมือถือแขนกับพระองค์ก็ได้ เหมือนมนุษย์เราแบบเดียวกัน

เมื่อเป็นเช่นนั้น ของนี้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ อัจฉรย์อย่างนี้เห็นไหมละ ศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าใครได้ดังนี้แล้ว คนนั้นก็ตายก่อนตายได้ ก่อนจะตายนั่งตายก็ได้ พุดไปกระทั่งดับจิตก็ได้ ตายเสียก่อนตายสัก ๒ ชั่วโมงก็ได้ เพราะมีกายของขวัญกายแก้วสำคัญนัก

ถ้าไม่ถึงขนาดนั้น เราต้องการจะรวบในชาตินี้ จะค้าขาย เอาใจจดเข้าที่พระของขวัญนั้น ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าของข้าพระพุทธเจ้าขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อขายคล่องกำไรงามดังไปถึงนิพพาน ส่งผังซื้อขายคล่องกำไรงามเต็มตัวล้นประเทศไทย ก่อนจะค้าขายภาวนาอย่างนี้ทุกคราวไป ขายของขายง่ายขายตายสะดวกเหมือนเทน้ำเทท่า

ถ้าจะรับราชการหรือรับราชการอยู่แล้วก็บอกว่า ข้าพระพุทธเจ้ารับราชการอยู่แล้ว หม่อมฉันเป็นผู้รับราชการ ขอให้หน้าที่ราชการของข้าพระพุทธเจ้าขอให้ราบรื่น เรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจผู้ใหญ่ ขอให้นิยมชมชอบกับข้าพระพุทธเจ้า ถ้าเป็นราชการขอให้ถึงขั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ให้สูงสุดในสายราชการนี้ หน้าที่ราชการใดก็อาราธนาท่านในทางชนิดนั้นไป ก็จะได้ผลสมความปรารถนา ก็จะดังไปถึงนิพพาน ท่านก็ส่งผังราชการสูงสุดมาให้เต็มตัวเราก่อนจะรับราชการอย่างนี้ทุกคราวไป

ถ้าจะไปทำไร่ ทำนา ทำสวน ทำการงานด้วยลำแข้งของตนเอง ด้วยอวัยวะร่างกายของตน ขอให้ทำงาน ทำตาย ทำสะดวก ได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระของขวัญนั้น สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ดังไปถึงนิพพาน ส่งผังได้ผลเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา

ถ้าจะไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ขอให้ไปดี มาดี สวัสดิ์มีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระของขวัญนั้น สัมมาอะระหัง, สัมมา อะระหัง, สัมมา อะระหัง ดังไปถึงนิพพาน ส่งผังไปดีมาดี สวัสดิ์มีชัยมาเต็มตัวเรา

วิธีเราได้พระของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติให้ถูกส่วนดังนี้ ที่บอกให้ฟังนี่จะเป็นวิธีของการประพฤติปฏิบัติรักษาในพระของขวัญนี้ ถ้าแม้เราได้พระของขวัญนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว ละก็ติดอยู่กับตัวเราเสมอๆ บำบัดโรคภัยไข้เจ็บได้ต่างๆ โรคภัยไข้เจ็บมีในตัวเราหายหมดแล้ว เด็กเล็กละก็อ้วนท้วนทีเดียว ตกน้ำก็ไม่ตาย เรือล่มก็ไม่ตาย รถชน รถทับ ไม่เป็นอันตรายทั้งนั้น ถ้าลองสงครามเกิดขึ้นไม่ต้องอพยพหลบหลีก เมื่ออยู่อย่างใดก็อยู่อย่างนั้นตามหน้าที่ทำมาหากิน อยากรักก็ทำมาหากินอยู่อย่างนั้นตามหน้าที่ ถ้าเข้าสมรภูมิไปรบกับเขา ก็ไม่ต้องหวั่นหวาด มีพระของขวัญแล้ว อารยยุทธภันท์ทำอะไรไม่ได้ ให้รักษาไว้ให้ดีนะ เป็นของขวัญที่สำคัญ เหมือนแก้วสารพัดนึก

พระพุทธเจ้าท่านรับสั่งเมื่อทำเสร็จในวันแรก เวลาจะได้อรุณออกพรรษาทรงรับสั่งว่า **“ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมา ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้เพิ่งเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก คำนี้ของศักดิ์สิทธิ์ในชมพูทวีปในจักรวาลทวีป ศักดิ์สิทธิ์แค่ขนาดนี้ไม่มี”**

เพราะเหตุว่าของศักดิ์สิทธิ์นี้มนุษย์ไม่ได้ทำตามปกติธรรมดา อารยธรรมพระพุทธเจ้ามีธรรมกาย ธรรมกายไปอาราธนามาให้ท่านปรุขขึ้น ตกแต่งให้มนุษย์ **เมื่อมนุษย์คนใดได้รับไปได้แล้ว มนุษย์คนนั้นมีสมบัติติดตัวพันล้านทุกคน** คือ ขอท่านไว้อาราธนาว่ามนุษย์ผู้ใดสมทบทุนสร้างโรงเรียนละก็ ขอให้เป็นเศรษฐีทุกคน ถึงอาราธนาสมบัติมาติดตัวไว้พันล้าน พันล้านทุกคนไป

ให้รักษาพระนี้ไว้ให้ดี ถ้ารักษาดีละก็เรียบร้อยท่านอยู่ได้สะดวกดี อยู่กับเรา ถ้ารักษาถูกลูกดูหมิ่นหายไปเสียไม่อยู่ด้วย เมื่อหายไปอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วเคารพคารวะนับถือ อาราธนา อ่อนน้อมก็กลับมาอยู่อีกก็ได้ ให้ตั้งใจดังนี้ ไม่ใช่ของธรรมดาณะ เปล่งรัศมีก็ได้ พุดก็ได้ ลอยไปก็ได้ หายไปก็ได้ ของชนิดหนึ่งเท่านั้นละอัศจรรย์นัก ไม่ใช่ของตายของเป็น เขาเรียกว่าของสำเร็จ ของศักดิ์สิทธิ์ให้จำไว้แน่นอนนะ เอาแล้วก็จะแจกพระต่อไป

* หลวงพ่อท่านได้อธิบายถึงความเป็นมา และวิธีใช้พระของขวัญไว้ดังนี้

บัดนี้ ท่านทั้งหลายทั้งหญิงและชาย ได้เสียเวลาสละให้เป็นส่วนของพระพุทธศาสนาโดยตรง มาสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติ ที่ท่านได้เสียสละโลกีย์ทรัพย์สร้างโรงเรียนพระปริยัติอย่างนี้ ได้ชื่อว่าทำถาวรวัตถุไว้ในพระพุทธศาสนา เรียกว่าเป็นศาสนสมบัติให้ศาสนาแล้ว ท่านผู้สร้างสมบัติให้ศาสนานั้นแหละ จักเป็นเหตุที่ตั้งให้มีสมบัติไม่รู้จักสิ้นเสื่อม

เหตุนี้ ท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละทรัพย์ลงไปแล้ว ๒๕ บาท ๓๐ บาท ๕๐ บาท ตามศรัทธาของตนที่สละลงไปนั้น ก็ได้ชื่อว่าทำผลถาวรให้แก่เจ้าของ เจ้าของทรัพย์นั่นเองได้รับผลต่อไปในภายภาคหน้า ที่ฝากไว้ในพระพุทธศาสนาเช่นนี้ไม่เสื่อมทรมานับชาติไม่ถ้วน เพราะท่านบริจาคของท่านสละทรัพย์จะส่งผลให้ท่าน ในมนุษย์ก็จะส่งผลของมนุษย์ให้ ในทิพย์ก็จะส่งผลที่เป็นทิพย์ให้ ในกามภพนี้จะได้สมบัติในภavnานับประมาณไม่ได้ เหตุนี้ดังนี้ ท่านทั้งหลายได้เป็นผู้อุปถัมภ์พระศาสนาเช่นนี้ ฝ่ายทางพระศาสนาที่ได้รับสมบัติของท่าน ก็จะมีของตอบแทนแก่ท่าน คือของศักดิ์สิทธิ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งเราทั้งหลายยังไม่เคยพบไม่เคยเห็นว่าศักดิ์ขนาดนี้ อาจจะเป็นได้จริงหรือคาดคะเนไม่ถูก

ผู้พูดนี้เป็นผู้อารธนาพระพุทธเจ้าในพระนิพพานมีธรรมกายมากด้วยกัน ได้ไปอารธนาพระพุทธเจ้ามานับพระนิพพานไม่ถ้วน นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน มาผลิตของขวัญนี้ให้ปรากฏขึ้นให้แก่มนุษย์ ธรรมกายในมนุษย์นี้ ถ้าได้เข้าสมทบด้วยการงานนั้นๆ ท่านทำอย่างไรก็ทำไปตามท่าน พระพุทธเจ้าท่านจัดแจงทำทั้งนั้น ตั้งแต่วันเข้าพรรษาจนกระทั่งวันออกพรรษา วิภาติหนึ่งมิได้หยุดเลย ท่านกระทำความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

พอออกพรรษาแล้ว พอได้อรุณก็สำเร็จความประสงค์ของท่านในการผลิตของขวัญองค์ต้นทรงรับสั่งว่า “ของศักดิ์สิทธิ์นี้บังเกิดเป็นครั้งแรกในโลก” แล้วก็จับพระโอษฐ์ทีเดียว

เมื่อรับสั่งดังนี้แล้วเราก็คำนวณว่า ศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้ คำนวณไม่ถูก ผู้พูดนี้ก็ได้ลงมือแจกในวันแรม ๖ ค่ำ เป็นวันเกิดของผู้พูดนี้ ได้แจกของขวัญออกไป อัจฉรย์ต่างๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของขวัญนั้น

๑ พระท่านเปล่งรัศมีได้

ผู้ได้รับไปนางเขียวบางไผ่ผู้อายุ ๘๐ ปีกว่า ได้รับพระเอาไปแล้วเอาไปไว้บนหลังมุ้ง พอค่ำลงเท่านั้นเปล่งรัศมีสว่างเต็มช่อง พวกคนตกตะลึงเพราะไม่รู้เรื่องอะไรกัน ทะเลือกทะเลี้ยไปตาม

* คำอธิบายพระของขวัญของหลวงพ่อดปากน้ำ = พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในการที่พระเถระวัดปากน้ำได้รับพระราชทานเลื่อนและแต่งตั้งสมณศักดิ์ ในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๐๘

กันพักใหญ่نانอยู่ แล้วแสงสว่างนั้นก็ค่อยโถมลงไป ก็มารวมอยู่ที่สว่างหลังคามุ้ง นางเขียวก็นึกว่า พระของขวัญเอาไว้ที่นั่น แสงสว่างนี้ออกจากของขวัญนั่นเอง

แต่เช้าเขียวมานหาผู้พูดนี้ บอกว่าท่านเมื่อคืนนี้แสงสว่างเกิดที่บ้านดิฉัน พระท่านเปล่งรัศมีสว่างเขียว เดิมทีก็ไม่ว่าอะไร แล้วก็มารวมอยู่ที่พระ จึงรู้ว่าพระ รูปร่างนางเขียวเมื่อวันรับพระของขวัญนั้นมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำ อยู่คนเดียวเท่านั้น เวลามาทบอกเช้า ร่างกายเปล่งปลั่งไปหมด แปลกกว่าปกติเดิมทีเดียว ผิวพรรณเกลี้ยงเกลาไปหมด ดูสะอาดสะอ้าน มีผิวพรรณวรรณะ เขารู้สึกว่าของขวัญนี้อัจฉริยะ แปลชั่วเป็นดีได้ขณะนี้เขียวหนอ

๑ พระลอยได้

เรารู้สึกว่าศักดิ์สิทธิ์เพียงแค่นี้และหรือ ยังไม่ใช่เพียงเท่านี้ อีกหลายรายที่รับของขวัญไปจากวัดปากน้ำแล้ว อยู่ทางถนนตก พอไปถึงที่บ้าน พระออกจากตัวไปลอยเรื่อยไปในอากาศ ตัวก็เห็นเรื่อยไป แล้วไปเข้าบ้านโน้น เข้าไปในห้องพระแล้วเข้าไปในที่บูชาโน้น เข้าไปในครอบพระที่เขาบูชาโน้น ตัวก็ตามเข้าไปจะเอาให้ได้ เขาก็ไม่ยอมให้เข้าไป เขาบอกว่าห้องพระนั้นคนอื่นมาเกี่ยวข้องไม่ได้ เขาคนเดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรไม่ต้องเข้าไป

เด็กก็จะเข้าไป เกิดเถียงกัน เด็กเมื่อไม่ให้เข้า มันก็ร้อง เขาว่าถ้าจะเข้าไปก็ต้องไปบอกมารดาเอ็งก่อน ให้ไปบอกผู้ใหญ่มาก่อน เด็กก็ไปบอกมารดามา เขาก็ให้ไปเปิดดู เปิดเข้าไปในห้องพระ ก็เห็นพระของขวัญนั้นอยู่ในครอบพระจริงๆ เจ้าของบ้านก็รับรองว่า ไม่ใช่ของๆ เขาก็ให้แก่เด็กนั้นมา

๑ พระท่านพูดได้

นี่ก็อัศจรรย์ นึกว่าของตาย ๆ ดิน ๆ อย่างนี้แหละ ลอยไปได้ที่น่าอัศจรรย์นัก นี้อย่างอัศจรรย์ ไม่ใช่แต่เท่านั้น ยังพูดได้อีก ไม่ใช่เปล่งรัศมีแล้วลอยไป พูดก็ได้ การพูดนี้มีนายทหารเรือผู้หนึ่ง (เจ้าตัวต้องการสงวนนาม)

เมื่อวันที่ ๒๙ ทหารเรือนัดประชุมเลี้ยงอาหารในกองบัญชาการ เมื่อเลี้ยงอาหารเสร็จแล้ว คืนนั้น พอแจกปิ่นเท่านั้น พระซึ่งอยู่ในหน้าอกของทหารเรือผู้นั้น เสียงบอกลั่นออกมาว่า

“ทั้งปิ่นไปเสีย อย่าอยู่”

นายทหารผู้นั้นคิดแต่ในใจว่า “ไม่รู้จะไปทางไหน”

ไปทางวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) นายทหารเรือผู้นั้นจึงทั้งปิ่นแล้วไปทางวัดแจ้ง ไปทางวัดแจ้ง เขาก็ห้อมล้อมหมด เอ...นี่เราจะต้องถูกยิงถึงละสิ เขากันไว้หมด

พระบอกว่า “ไปซ่อนตัวในที่ลับๆ เสีย” ดั่งขึ้นอีก

นายทหารเรือผู้นั้นก็ซ่อนตัวอยู่ในที่ลับๆ ตามพระ พระว่าอย่างไรก็ไปอย่างนั้น ลักพักใหญ่ พระก็ว่าไปทางนั้นทางนั้น ไปเรื่อยไป ไปตามพระเรื่อย หลุดพ้นมาได้

ครั้นเขาสงบลงไป นายทหารเรือผู้นั้นก็เข้าไปรายงานตัว พอรายงานตัว ผู้ใหญ่เขาก็ให้สวมลงไปในหน้าที่ราชองครักษ์ ทั้งสามทั้งยศได้ ๙ วัน เขาก็ได้มาหาฉัน เมื่อครั้งก่อนๆ เกิดเรื่องอะไรขึ้น เขาเคยมาหา เคยเล่าให้ฟัง เคยบอกที่นี้ไปได้ ๙ วัน ไปทางไหนหายไป

พอมาถึงเขาก็ว่า หลวงพ่อให้ผมกราบดินสักทีเถิด เอาดินยื่นมาให้ผมกราบเถิด ถามว่าเป็นอย่างไรรู้เล่า เขาก็จะกราบดินท่าเดียว ก็ว่าเป็นอย่างไรว่าให้ฟังซิ เขาก็เล่าให้ฟังดังกล่าวแล้ว ทุกประการ นี่เป็นเรื่องของนายทหารเรือผู้นั้น ในเวลานี้เขาเป็นนายพลจัตวาแล้ว คุณอยู่ในราชองครักษ์นั้น นี่พูดได้

๑๑ เชื้อจนตาลาย

พูดได้ไม่ใช่คนเดียวเท่านั้น มีอีก คุณนายทองคำ คุณนายทองคำนั้นก็พูดได้อีก ถูกลือตเตอร์รางวัลที่สอง ๔๕,๐๐๐ บาท ไม่รู้เอาสลากกินแบ่งนั้นไปไว้ที่ไหน หาไม่ได้ ค้นหาเท่าไรก็ไม่ได้ เวลาที่จวนจะหมดเต็มที่แล้ว จวนจะครบกำหนดของเขา ก็นึกแต่ว่าจะทำอย่างไร

เขาก็เล้าลือกันว่า วัดปากน้ำแจกของศักดิ์สิทธิ์นัก ถ้าศักดิ์สิทธิ์จริงละก็ ขอให้ได้สลากกินแบ่งที่หายไปนั้นลงมาทีเดียวสมทบทุนสร้างโรงเรียน สร้างแล้วก็ตั้งใจของเขาอย่างนั้น พอได้แล้วก็กลับไป พอค่ำมืดนานๆ ลึกหน่อยๆ ไปในรถมันก็งงๆ พอง่วงๆ ได้หน่อยๆ เท่านั้น บอกแล้วดังเข้าไปในหน้าอกนี้ ที่กลัดพระไว้ในกระเป๋าทันหน้าอกนั้น ดั่งขึ้นว่า

“สลากกินแบ่งของตัวเอง มันเข้าอยู่ในลิ้นชักของดำๆ ปิดอยู่ ชักลิ้นชักออกเปิดของดำขึ้นก็เห็น”

อยากให้งถึงบ้านเดี๋ยวนั้นทีเดียว เพื่อจะไปชักลิ้นชักดู แต่ก็ไม่ถึงเดี๋ยวนั้นดอก ถึงกำหนดไปถึงก็ตรงเข้าไปชักทีเดียว ชักก็เหมือนบอกไม่มีผิด ชักออกมาแล้วก็เปิดของดำๆ นั้นก็เห็นสลาก

เขายังมาบอกฉันนั่นเอง บอกว่าท่านของใหม่เอี่ยมเขียว พอเห็นเข้าก็ดีใจ นี่ลองคิดซิว่าเขาเชื่อแค่ไหน ความเชื่อของเขาจะเชื่อแค่ไหน ๑๐๐% นั้นเต็มแน่ละ แต่ฉันให้เชื่อมั่นว่า “**มันเชื้อจนตาลาย**”

เชื้อจนตาลายอย่างนั้นเชื่ออย่างไร พอเอาสลากนั้นไปเบิกเงินมาได้แล้ว ก็คิดว่าอ่านจะถูกต่อไปไหมอีก มันก็เอาของขวัญมาดู ก็เห็นลือตเตอร์ที่พระของขวัญนั้นเป็นแถวๆ นั้นเห็นไหมล่ะ?

ตามันลายแล้ว มันเชื่อจนตาลายเห็นลือดเตอรีเป็นแถวๆ ที่พระของขวัญ แล้วไปถูกลือดเตอรีอีก ๔ ครั้ง

ถ้าแก่ที่อยู่ในบุรีรัมย์ใกล้ๆ กันนั้น เขาเล่าลือกันว่าคุณนายทองคำถูกลือดเตอรีมากนัก ถ้าแก่เขาคิดว่าคุณนายทองคำนี้คงจะมีของดีอะไร จึงถามพอได้ความก็ขอซื้อ ขอซื้อพันสองพัน เรื่อยขึ้นไป เขาก็ไม่ยอมขายให้ ตั้งถึงหมื่นสองหมื่น สองหมื่นเขาก็ไม่ยอม เขาว่าถ้าถ้าแก่อยากได้จริงๆ วัดปากน้ำนั้นท่านยังแจกอยู่ แต่ว่าฉันท่านไม่ให้อีกแล้วท่านให้อีกแค่เดียว คนหนึ่งให้อีกแค่เดียวเท่านั้น ถ้าอยากได้ก็ไปทำบุญสร้างโรงเรียนกับท่าน แล้วท่านก็จะแจกให้เอง นี่เรื่องนี้ พระพูดได้แปลกประหลาดนัก ดูไม่น่าจะพูดได้นิดเท่า นั้น พูดดังเหลือเกิน ดังเหมือนวิทยุมาก

๑๐ รถมอเตอร์ไซด์ไม่ตาย

ไม่ใช่แต่เท่านั้น รถกับท่านขุนคนหนึ่งลีมซื้อแกเสียแล้ว อธิบายให้เขาฟัง ที่เขาขับไปบอกว่าเอาไปเถิดของขวัญขึ้นนี้นั้น รถกับก็ไม่ตาย พอพูดเสร็จท่านขุนนั้นโผล่ขึ้น ผมนี้แหละขอรับรถกับ แล้วก็ให้แกเล่าให้ฟังว่าอย่างไร รถมอเตอร์ไซด์ก็เข้าไป คนข้างนอกเห็นแล้วว่าแหกเหลวตายแน่กว่ามันจะเบรคได้ไปตั้งสามวา

พอเบรคหยุดแกก็ออกมา แกมาเล่าให้ฟัง แกบอกว่าพอขับเข้าไปแล้ว แล้วเข้าไปในท้องรถแล้วไปคว้าเอาเหล็กได้ดุ้นหนึ่ง กลม ๆ เท้าขว้อมมือที่ไ้รถนั้น เก้งตัวไว้ไม่ให้ไ้ไปกับดิน ไม่ถูกอะไรเลย พอรถหยุดก็ผลุดออกมา เครื่องนุ่งเครื่องห่มก็ดี ๆ ไม่เป็นอะไรเลย มันเป็นอย่างนี้แหละ นี่รถกับไม่ตาย

๑๑ รถมอเตอร์ไซด์ไม่เป็นไร

นายเฮงหน้าวัดตรงข้ามนี้ รถมอเตอร์ไซด์ใหญ่ ๆ ขับเข้าไปล้มหายท้อง ขับไปบนตัว ตัวตามยาวรถก็แล่นทับหัวหูไปอย่างนั้น แดง ๆ ที่จมูกนิดหนึ่ง ไม่เป็นอันตรายเลย แล้วนายเฮงก็ลุกเดินไปตามเรื่องของนายเฮง นี่อัศจรรย์อีกเหมือนกัน อัศจรรย์หลายประการ

๑๒ โดนระเบิดไม่ตาย

ถ้าจะเล่าเรื่องศักดิ์สิทธิ์ให้ฟังสามชั่วโมง เห็นจะไม่จบที่เขาเล่าให้ฟัง มากมายก่ายกองที่เขาเล่าให้ทางเกาหลี ทหารอังกฤษ อเมริกัน ทหารฝรั่งเศส กำลังคุยกันอยู่ มีทหารไทยอยู่บ้าง ลูกระเบิดทำลายมันตกกลางประชุมกำลังคุยกันนั้น ปิงเดียวเท่านั้น ตายหมด เหลือตายคนเดียว ที่อยู่ในนั้นเหลือไทยคนเดียว นอกนั้นไม่เหลือตายหมด ไทยคนเดียวมีของขวัญอยู่ในตัว ฝรั่งเศสให้เหรียญกล้าหาญ ให้เหรียญกล้าหาญแก่ไทยคนนั้นยังปรากฏอยู่ นี่ความศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น

๑ ตกต้นตาลไม่ตาย

ตกต้นมะพร้าวลงมา อำเภอมัฒนา บางแค ราว ๆ ลักเจ็ดแปดวาลงมานอนนิ่งอยู่ ประเดี๋ยวลุกขึ้นได้ ลุกขึ้นดูโน่นดูนี่เรียบร้อยแล้ว เขาบอกว่ากระบอกแตกไปใบหนึ่ง กลับขึ้นไปอีก ไปทำน้ำตาลตามหน้าที่ของเขา ไม่เป็นอะไรเลย

ชาวบางแคหลามาที่เดียวมากันเรื่อย ของศักดิ์สิทธิ์ ตกต้นตาลไม่ตาย มีมากมายนักของศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

แต่เมื่อได้ของขวัญไปแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

จงแก้ห่อของขวัญออกดูให้เข้าใจให้จำได้แม่นยำ ดูด้วยตามนุษย์เสียให้จำได้แม่นยำ เมื่อดูได้แม่นยำ จำได้ถนัดถนี้ไม่คลาดเคลื่อนแล้ว น้อมเข้าไปในตัวให้ถูกสัดส่วนจะได้ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ ตามความจริง

หญิงน้อมเข้าไปทางช่องจุมุกซ้าย ชายน้อมเข้าไปทางช่องจุมุกขวา เข้าไปตั้งไว้กลางตัว กลางตัวนั้นสะดือทะเลหลัง ขวาทะลุซ้าย กลางกึ่งที่เส้นด้ายจดกันตรงกลางเรียกว่ากลางกึ่ง ตรงกลางกึ่งนั้นถูกดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์พอดี ตั้งอยู่กลางดวงธรรมนั้นพอดี เจ้าของหันหน้าไปทางไหน พระก็หันหน้าไปทางนั้น หันหน้าไปทางเดียวกันนี้ขึ้นที่หนึ่ง

ขั้นที่สอง ใจของตัวหญิงสอดเข้าไปทางช่องจุมุกซ้าย ชายสอดเข้าไปตั้งอยู่ในกลางองค์พระ ถูกตัวพระพุทธรูปเจ้านับสงฆ์ไม่ถ้วน เพราะพระพุทธรูปเจ้านั้นทำแบบสำเร็จไว้ สำหรับส่งใจมนุษย์กับนิพพานให้ถึงกัน เหมือนเครื่องรับเครื่องส่งของมนุษย์ในเมืองนี้กับเมืองนอก มีทั้งเครื่องรับส่งเสียงกันได้ ส่งไปส่งมากันได้

นี่เอาใจไปจดศูนย์กลางพระแล้วส่งไปถึงพระนิพพานได้ พระนิพพานก็ส่งมาได้ ทั้งส่งทั้งรับได้แบบเดียวกัน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น ใจนิ่งอยู่นั้นแล้วประกอบบาลี ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระพุทธรูปเจ้า ให้ระคองใจเราให้หยุดว่า “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ให้ระคองใจเราให้หยุด พอถูกส่วนเข้าเท่านั้น ใจเราก็ตกนิ่งอยู่กลางพระองค์พระของขวัญ

ใจหยุดนิ่ง ใจหยุดนั้นแหละถอดปลอกมาจากคำสอนของพระศาสนาทีเดียว คำว่า “หยุด” นั้นแหละ ถอดปลอกคำสอนมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว ถอดอย่างไร

เมื่อครั้งไปทรมานองคุลิมาล แต่พอหมดพยศแล้ว องคุลิมาลเปล่งวาจาว่า “สมณะหยุด สมณะหยุด” นี่ยอมเคารพแล้ว

พระองค์ทรงเหลียวพระพักตร์มา “สมณะหยุดแล้ว ท่านไม่หยุด”

หยุดนั่นเองเรียกว่าถอดมาจากพระโอษฐ์ของพระศาสดา เอามาตั้งในกลางกึ่งนั้น หยุด พอใจหยุด ก็ถูกพระโอษฐ์ของพระศาสดาทีเดียว ถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธรูปศาสนาทีเดียว

ไม่ผิดละ ไม่คลาดเคลื่อน นิ่งอยู่กลางองค์พระนั้น หยุดนั้นหยุดอยู่กลางองค์พระนั้น พอหยุดเข้ากลางหยุด กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ซ้าย ขวา หน้า หลัง ล่าง บน ไม่ไปกลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ละเอียดหนักเข้าก็เห็นพระแจ่ม ลืมตาก็เห็นหลับตาก็เห็น นิ่งเห็น นอนเห็น เดินเห็น แจ่มอยู่กับพระที่แจ่มแล้ว ลักอึดใจเดียวเท่านั้น สร้างวัดสร้างวาสสร้างวิหารการเปรียญสู้ไม่ได้ หยุดนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้น เป็นสมาธิแล้ว

สร้างวัดวาอารามเป็นกามาพจรกุศล

ใจที่หยุดนิ่งอยู่กลางพระของขวัญนั้น เป็นสมาธิเรียกว่าเป็นมหัคคกุศล กุศลใหญ่กว่า สูงกว่า

พระที่เห็นแจ่มนั้น ใจนิ่งอยู่กับพระที่เห็นแจ่มนั้น แล้วก็เข้ากลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ไม่มีถอย ตามหลักเป็นจริง อย่าให้เคลื่อน กลางของกลางหนักขึ้น พอถูกส่วนหนักเข้าหนักเข้า พระที่เห็นแจ่มนั้นโตได้ แปรลงสีได้ เปลี่ยนแปลงไปได้หนักเข้าเป็นพระแก้วใสเท่า ๆ ตัวเรา โตกว่าตัวเรา เราก็อยู่กลางองค์พระแก้ว สะดือทะลุหลัง ขวาทะลุซ้ายกลางก็ก นิ่งอยู่กลางองค์พระแก้ว ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระแก้ว “ลัมมา อะระหัง ลัมมา อะระหัง ลัมมา อะระหัง” นึกถึงความบริสุทธิ์ดีของพระแก้ว

ถ้าเข้าถึงพระแก้วเช่นนี้ นี่แหละถูกเป้าหมายใจดำของพระพุทธศาสนา เดินกลางของกลางในองค์พระแก้วหนักขึ้น พระแก้วก็จะสะอาดหนักเข้า โตหนักขึ้น คล่องแคล่วหนักขึ้น ชำนาญหนักขึ้น เปล่งรัศมีหนักขึ้น

เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ก็จะไปนรกไปสวรรค์ได้ตามความปรารถนา ถ้ามลัตว์นรก ไปพูดกับลัตว์นรก จับมือถือแขนกันพูดได้ เป็นตัวเป็นตนปรากฏทีเดียว

หรือจะไปในพวกเปรต ๑๒ สกุล ไปพูดกับพวกเปรตได้ ถ้ามพวกเปรตได้ จับมือถือแขนได้

หรือจะไปในจำพวกอสุรกาย ก็จับมือถือแขนกันพูดได้

หรือจะไปในพวกกายมนุษย์ กายละเอียดเท่าไรๆ พูดกันได้ จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในกายทิพย์ จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในกายรูปพรหม อรูปพรหม จับมือถือแขนกันพูดได้

ไปในนิพพาน จับมือถือแขนกันพูดได้ พูดได้อย่างจริงๆ จังๆ เป็นเนื้อเป็นตัวกันทีเดียว

นี่เป็นของสำคัญอย่างนี้ เมื่อรู้จักว่าของขวัญนี้เป็นของสำคัญขนาดไหน เริ่มต้นเมื่อเราได้รับของขวัญเป็นกรรมสิทธิ์แล้ว ขณะนั้นสมบัติติดตัวเราพันล้าน ที่เราสมทบทุนสร้างโรงเรียน ปรียัติเป็นสมบัติ สิ่งนั้นจะกลับมาเป็นอริยสมบัติติดตัวของเราพันล้าน พันล้าน

นี่แหละชาตินี้ สมบัติติดตัวพันล้าน เลิกจน จะไปนอนในป่าจะตาย ก็จะมีคนเอาข้าวเอาน้ำไปให้กิน ไม่อดตายเด็ดขาด

เมื่อรู้จักคุณของบุญกุศลสามารถเช่นนี้แล้ว ให้ตั้งใจแน่วแน่รักษาพระของขวัญนี้ไว้ ให้ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้วนั้นทุกประการ ให้ศักดิ์สิทธิ์ให้เห็นแจ่ม จนกระทั่งเป็นพระแก้วละ วิเศษประเสริฐนัก ถึงแม้ว่าจะได้ผลช้าไป

เราจะค้าขายหญิงก็จะค้าขายเอาผลในทางการค้าขาย ขอพระองค์ได้ทรงโปรดข้าพระพุทธเจ้าเป็นพ่อค้า หญิงก็หม่อมฉันเป็นแม่ค้า การค้าขายของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้กว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ขอให้ซื้อขาย ขายคล่อง กำไรงาม นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งกว้างขวางเต็มประเทศไทย ล้นประเทศไทย ซื้อขายขายคล่องกำไรงามเต็มตัวเรา ก่อนจะไปค้าขายอย่างนี้ทุกราวไปค้าขายง่ายคล่องสะดวกเหมือนมือเท้า

ถ้าเรารับราชการ ขายก็ว่าข้าพระพุทธเจ้ารับราชการ หญิงก็ว่าหม่อมฉันรับราชการ หน้าที่ราชการของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้ราบรื่น เรียบร้อย ไม่เป็นที่สะดุดตา สะดุดใจของผู้หลักผู้ใหญ่ ขอได้นิยมชมชอบต่อข้าพระพุทธเจ้า ให้เป็นข้าราชการชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก สูงสุดในสายนี้ นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงนิพพาน ส่งผั่งราชการสูงสุดมาเต็มตัวเรา

ถ้าเราทำนาทำไร่ทำสวน ทำกิจการงานด้านเรี่ยวแรงของตน ด้วยกำลังทรัพย์ของตน ขอพระองค์ได้โปรด ข้าพระพุทธเจ้าเป็นผู้ประกอบกิจการงานดังนี้ การงานของข้าพระพุทธเจ้าที่ ทำนี้ ขอให้ทำงานง่ายทำได้ผลเกินควรเกินค่า นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งเกินควรเกินค่ามาเต็มตัวเรา ก่อนจะไปทำนาทำสวนทำไร่อย่างนี้เสมอไป ทำนาทำสวนทำไร่เป็นรวยทีเดียว

ถ้าจะไปในทางบกทางน้ำในทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงโปรด ข้าพระพุทธเจ้าจำเป็นต้องไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ หม่อมฉันจำเป็นต้องไปทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ขออาราธนาพระองค์ได้ทรงพระกรุณาไปตีมาตีสวัสดีมีชัย นิ่งอยู่กลางองค์พระ “ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง, ลัมมา อะระหัง” ดั่งขึ้นไปถึงพระนิพพาน ส่งผั่งไปตีมาตีสวัสดีมีชัยมาเต็มตัวเรา

จะไปตกเรือบินก็ไปตกเถิด จะไปตกเรือยนต์กลไฟ จะแตกทำลายในท่ามกลางมหาสมุทร ไม่ตาย ที่ตกเรือบินตกมาแล้ว เรือไฟแตกก็แตกมาแล้ว กลับบ้านได้ไม่ตายด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย เป็นมาแล้วทั้งนั้น รถทับนั้นก็ทับมากแล้ว ชนก็ชนมามากไม่เป็นอันตราย

๑ ว่ายน้ำไม่เป็นไม่จม

เรือล่มในน้ำ ว่ายน้ำไม่เป็นแท้ๆ ไม่จม แปลกประหลาดนัก มีชายคนหนึ่งอายุ ๑๙ ปี มาบอกผู้พูดนี้เอง แปลกจริงๆ หลวงพ่อผมว่าว่ายน้ำไม่เป็นแต่ผมก็ไม่จมน้ำ คนที่ไม่จมน้ำนั้นได้ไปบอกพี่น้องมารับพระของขวัญอีกหลายคน

๑ ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้เพิ่งบังเกิดขึ้นในโลก

บัดนี้ ของนี้ไม่ใช่เป็นของพอดิพอร้าย ของหายากนัก เราเกิดมาเป็นมนุษย์ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ยังไม่พบ บัดนี้เรามาพบแล้ว พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งว่า “ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมา ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้เพิ่งบังเกิดขึ้นในโลก” เราจะไปรับเดี๋ยวนี้แล้ว ได้รับแล้วไปปฏิบัติไว้ให้ดี รักษาไว้ให้ดี เป็นของล้ำค่านัก

๑ หายได้มาได้

ถ้าแม้ว่าไปทอดทิ้งธุระไม่เอาใจใส่ ไม่อยู่ด้วยก็ได้หายไปหายเสีย หายไปไม่อยู่ด้วยหายเลยไป ถ้าว่าอ่อนวอนหนักเข้าปฏิบัติเข้า บุษานักเข้า อารธนาหนักเข้า กลับมาอยู่ด้วยอีก นี่ก็แปลกหลายคนต่อหลายคน

เรื่องนี้มีหมอโสภณ เดิมบวชเป็นพระครูราชวรวิหาร อยู่วัดเบญจมบพิตร ลีอกออกมาเป็นหมออยู่ พอได้ของขวัญไป ก็ศักดิ์สิทธิ์ดี ใช้ๆ ไปอย่างไรไปปลั่งเปลอออย่างไร หายไปเสีย ไม่มีแล้วมาบอกฉันเอง แล้วก็อารธนาเข้าชิ อารธนาเข้าให้ถูกส่วนเถิด สมักรักใคร่ในท่าน อ่อนวอนท่านเข้าท่านก็จะกลับอีก เขาไปทำตาม ปีนี้แหละไปฉันที่บ้านเขา เขาก็เล่าให้ฟัง เขาบอกว่า หลวงพ่อ พระของกระผมทั้งพวงคอยด้วยมาอยู่ที่บูชานี้ ผมได้แล้วขอรับ กลับมาแล้ว นี่หมอโสภณ

บัดนี้ เราได้ของศักดิ์สิทธิ์ ที่จะได้ไปรักษาชีวิตของเรา จะให้ชีวิตเรารุ่งโรจน์ในชาตินี้ จะเป็นบุญสิริของเราอย่างสำคัญในชาตินี้ ไปบูชาไว้ให้ดี ให้ได้ตามสั่งตามบอก อย่าให้เคลื่อนคลาดได้